

בש"פ 2890/15 - חאלד סנורי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2890/15

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארץ

העורר: חאלד סנורי

נגד

המשיבת: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזין בנצחת מיום 26.3.2015 במ"ת 45782-02-15 שניתנה על ידי כב' השופט ד' צרפתי

תאריך הישיבה: ט"ז באיר התשע"ה (5.5.2015)

בשם העורר:עו"ד ניסרין אסכנדר-מוסא

בשם המשיבת:עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המוחזין בנצחת מיום 26.3.2015 במ"ת 45782-02-15 (השופט ד' צרפתי), שדחתה את בקשה העורר להקלת בתנאי שחרורו.

עמוד 1

2. ביום 19.2.2015 הוגש לבית המשפט המחויז כתוב אישום מתחוקן כנגד העורר, שצוין כנאים 1, ושלושה אנשים נוספים (להלן ייחד: הנאים). כתוב האישום מכיל שני אישומים. האישום הראשון, שנוגע לנאים 2 בלבד, נסב על בן שהוא נטל חלק באירוע ירי לעבר ביתה של משפחת ג'אבר, אשר בנהה בין משפחת סנווי, שעמה נמנה גם העורר, היה סכසוך. על פי האישום השני, אשר גם ברקעו עומדת הסכסוך בין המשפחות, ביום 29.1.2015 הגיע העורר למאפייה שכונתית באמצעות רכב ושםפגש באחד מבני משפחת ג'אבר. בין השנים פרץ עימות אשר במהלךו שבר אותו אדם משפחנת ג'אבר את השימוש האחורי ברכבו של העורר. על פי הנטען, העורר שב לבתו, סיפר לנאים אחרים אודות האירוע, והנאים כולם החליטו להגיש לבית משפחנת ג'אבר כדי לבצע במקום תקיפה. כשהגיעו הנאים לעידם, התפתחה שם קטטה אשר בגדירה הנאים תקפו כמה מבני משפחנת ג'אבר. כתוב האישום מתייחס לחלקם של הנאים 2 ו-4 בקטטה בפירות ומציין כי נאים 4 אחז באלה ושלף סכין שבאמצעותה פגע בשניים מבני משפחנת ג'אבר, וכי נאים 2 נהג ברכב ובאמצעותו פגע באדם נוספת ועוד משפחנת ג'אבר וכן בנאים 4. באשר לעורר ולנאים 3 כתוב האישום רק מציין באופן כללי כי הם נטלו חלק במעשה התקיפה.

3. כתוצאה מעשיים אלו יווחסה לנאים כולם עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמורות לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). לנאים 2 ו-4 יווחסה גם עבירות פצעה בנסיבות חמורות לפי סעיפים 333 ו-335(1) לחוק העונשין, ואילו לעורר לנאים 2 יווחסה עבירה של ניגזה לא רישון רכב לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

4. בד בבד עם הגשת כתוב האישום המשיבה הגישה גם בקשה לעצור את הנאים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. במסגרת הבקשת המשיבה עמדה על נתנו של כל אחד מהנאים מהיבט עברום הפלילי, ובקשר זה צוין כי לעורר למעלה שלושה הרשותות קודמות בעבירות מסווגים רבים.

5. בית המשפט המחויז נדרש לשאלת של חלופת המעצר לגבי כל אחד מן הנאים בנפרד. ביום 19.2.2015 הוחלט לשחרר את נאים 3 למעצר בית חלקי, במתכונות של איסור יצאה בשעות הלילה בלבד. בדיון שנערך ביום 24.2.2015 בעניינו, העורר הודה בקיומה של עילת מעצר וכן בכך שקיים ראיות לכואורה נגדו, אך ביקש לשמור לעצמו את הזכות לטעון בפני בית המשפט בהמשך באשר לעצמתן. בהמשך לכך, בית המשפט המחויז החליט לשחרר את העורר למעצר בית בתנאים שונים, ובין היתר בתנאי שמעצר הבית לא יתקיים בביתו. בית המשפט המחויז הורה על הכנסת תסוקיר מבחן לקראת המשר הדיוון בעניינו של העורר. בהמשך, שוחררו נאים 2 ו-4 למעצר בית מלא (בבית דודתו של הנאים 2 ובביתו של הנאים 4, בהתאם).

6. ביום 26.3.2015 בית המשפט המחויז דן בבקשתו של העורר להקל בתנאי השחרור שנקבעו בעניינו כך שישוחרר ללא תנאים מגבלים, או לחלופין כך שמעצר הבית יתקיים בביתו. בפתח דבריו העורר התיחס לכך שתסוקיר המבחן שעליו הורה בבית המשפט המחויז טרם הוגש, אך ציין כי "השורה התחתונה" העולה ממנו, כפי שהובאה לידיутה, היא שירות המבחן המליך שלא להשיבו לביתו. חרף זאת, לשיטת העורר נוכח עצמת הריאות כנגדו ומידת השתתפותו בקטטה, מצבו הריאתי דומה דזוקא לזה של נאים 3, אשר לטענת העורר במועד הדיון כבר היה משוחרר ללא תנאים מגבלים. בנוסף, העורר הדגיש את חלקו הקטן יחסית באירוע ואת העובדה שהאירוע כולל התחיל למעשה לאחר שהוא הותקף. לבסוף, העורר הוסיף כי אמם עברו הפלילי מכובד, אך יש לומר משקל לכך שחלפו מספר שנים מאז העבירה

האחרונה שבה הורשע, תקופה שבמהלכה העורר אף נישא וניסה לחזור בדרך הירשה. מנגד, המשיבה טענה כי חלקו של העורר באירוע היה דווקא ממשמעותי, שהרי הוא זה שהיה מעורב בתחילת המהלך התוקפני כולם ובחר להמשיכו ביחד עם שלושה אנשים נוספים.

7. בית המשפט המחויז דחה את בקשתו של העורר להקללה בתנאי השחרור שנקבעו לו, תוך שעד כל עבורי הפלילי המכבד ועל אף חלקו בפרשיה היה ממשמעותי כמו שהביא למעשה להמשך האירועים. כמו כן, בית המשפט המחויז הדגיש את הבחנה בין העורר לבין הנאים האחרים נוכחות המלצהו של שירות המבחן – אשר בעניין הנאים 2 ו-4 המליך על שחרורם בהתאם לחלופה שהוצעה עבורם, ואילו בעניינו של העורר המליך "בשרה התחתונה" שלא להקל בתנאי שחרורו. בשולי הדברים, בית המשפט המחויז הוסיף כי מילא לא הוכח בפניו כי חלופת המעצר שיושמה עד אותו מועד היא מכובדה, וכן שזו נקבעה אך לפני זמן קצר.

הערר

8. בעיקרו של דבר, העורר חוזר בהליך שבפניו על הטענות שהעלתה בפני בית המשפט המחויז.

9. עיקרו של העור נסב על השוואת עניינו של העורר לזה של המעורבים האחרים בפרשיה. העורר עומד על חלקו הקטן יחסית, לשיטתו, באירועים ובהתפתחותם. הוא מתיחס לכך שמדוברים באירועים החלה במקרה שבו הוא עצמו הותקף, וזאת בעקבות המקרא הקודם שעליו נסב האישום הראשון ומוחוס כולם לנאים 2. בכך זאת, הוא העלה טענות שעניין קשיים ראיתיים בכל הנוגע להוכחת חלקו בקטטה.

10. בטיעון בעל-פה הרחיבה באת-כוותו של העורר את טעונתו בעיקר בהתייחס להשוואה בין העורר לנאים האחרים. לטענתה, מצבו הראייתי זהה למעשה זה של נאים 3 אשר משוחרר ביום למעשה ללא תנאים. כמו כן, היא משווה את עניינו של העורר לנאים 2 ו-4, אשר להם מיוחסים מעשי אלימות קשים יותר. חרף המעשים המיוחסים לו, כך נטען, נאים 4 שוחרר למעצר בבית בתיו, בעיר שבה התרחשו האירועים שעיליהם נסב כתוב האישום. באשר לנאים 2 נטען כי אף הוא נמצא במעצר בית מחוץ לביתו, כמו העורר, אולם על-פי הטענה אין מקום להשוות ביניהם בשום לב לחלקו הגדל יותר של נאים 2 במעשי אלימות ממש.

11. המדינה מתנגדת לקבלת העורר. בניגוד לנטען, המדינה סבורה כי יש לייחס משקל של ממש לחלקו המרכזי של העורר באירועים כגורם שהוביל והتسوي לבער ההתרפות האלים המתוארת באישום השני. כמו כן, המדינה טוענת כי בהתחשב בעבר הפלילי המכבד של העורר אשר כולל לעמלה משלושים הרשעות, ולnocות המלצהו של שירות המבחן, שבינתיים גם הועלתה על הכתב, ההקפדה עם העורר היא במקומה. תסקירות המעצר התייחס לדפוסים העבריים של העורר וקבע כי ישנה מסוכנות לא מבוטלת הנש��פת ממנו – וזאת בניגוד להתרומות החיוית מני הנאים 2 ו-4.

דין והכרעה

12. לאחר ש שקלתי את הדברים אני סבורה שדין הערר להידחות.

13. באת-כחו של העורר, שטענה בטוב טעם, אמן היטיבה להציב על השיקולים לקלא בעניינו של העורר – מבחן חלקו הפחות באירועים האלים. אולם, בסופו של דבר, אני סבורה שבעת הזו יש לתת משקל לעמדתו של שירות המבחן, אשר לאורה דומה שטרם הגיעה העת להקל עם העורר (וזאת בשונה מן ההתרשות מהנאשימים 2 ו-4).

14. אין בכך, כמובן, כדי לסתום את הגולל על האפשרות של הקלה נוספת עם העורר בהתאם להתפתחות הנסיבות, בין היתר אגב המשך בירורו של המצד הראייתי בעניינו. העורר היה ממוקד בחזרתו של העורר לעיר שבה הוא שימש לכואורה כגורם מתחס ומשפיע במסגרת אירוע פלילי, ולחלוفين בבקשתו לשחררו ללא תנאי בכפוף להרחקתו מן העיר. שתי הבקשות הן מרחיקות לכת בעת הזו. אולם, אין לשולח הקלה, בהמשך הדרך, עם העורר, בין השאר בהתייחס לבקשתו אפשרית יצאת לעבודה, ככל שיצליח במצב מקום העבודה.

15. סוף דבר: העורר נדחה. תנאי חלופת המutzer שנקבעו לעורר על ידי בית המשפט המקורי יוסיפו לעמוד בעינם.
ניתנה היום, י"ח באיר התשע"ה (7.5.2015).

שופט